

[Aksel Larsen.]

have, men jeg synes, det havde været heldigere for Statsministeren, om den politiske Ordfører for hans største Regeringsparti her paa Rigsdagen var i Stand til at udtrykke sig logisk og i Overensstemmelse med almindelig sund Fornuft.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch bruger om sig selv en Sammenligning med Arnold Winkelried, der maatte samle alle Lanserne i sit Bryst og oven i Købet fik et Par Stykker bagfra. Jeg synes, det ærede Medlem optræder efterhaanden i temmelig mange Skikkelser. Kort efter Valget, 3—4 Dage senere, havde det ærede Medlem en indsendt Artikel i „Social-Demokraten“, hvor det ærede Medlem skrev, at disse Ord om Dødsklodderne og Privatejendomsretten aldeles ikke havde skadet Socialdemokratiet ved Valget, Paastanden herom var en letfærdigt opfundet Skrøne, som imidlertid Dagen i Forvejen var serveret i „Social-Demokraten“ af den højtærede Statsminister. Hvis det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch virkelig var af den Mening, han gav Udtryk for i „Social-Demokraten“, hvor kan han saa komme her og fremstille sig selv som Martyr for sin Idé og sin gode Sætning om Dødsklodderne? Han har selv erklæret, at dette har ingen Rolle spillet, det har ikke skadet Socialdemokratiet, ikke frarøvet det en eneste Stemme; han er gaaet endda videre, han har manede sagt til Socialdemokratiet: Man tager fejl, hvis man tror, det vil belaste Partiets Kamp, at man fører Socialismen med sig og stræber efter den. Tværtimod, man har større Mulighed for at vinde frem, større Mulighed for at vinde Tilhængere, hvis man fortsat har den socialistiske Fane med Privatejendomsrettens Ophævelse højt hævet. Ja, jeg er heller ikke af den Opfattelse, at man skal fire paa Socialismen for at vinde frem, men jeg bliver igen nødt til, da vi nu har Grundlovsdebat, at optage en Debat, jeg havde med det ærede Medlem, sidst vi debatterede disse Ting; da havde jeg stillet et Forslag om, at man skulde indføre Republikken herhjemme; det er jo et godt gammelt socialistisk Krav, og jfr. det ærede Medlems Artikel i „Social-Demokraten“ efter Valget kan socialistiske Krav ikke virke belastende; men dengang sagde det ærede Medlem — og det kan man kontrolere i Rigsdagstidenden —, at han troede, det vilde være farligt at belaste Grundlovssagen med Republikken, saa var der vist slet ingen Chancer for, at man kunde faa den gennemført. Jeg fremdrager disse Ting, fordi jeg synes, det vilde være rart at høre, om der overhovedet er

nogen fornuftig Mening i disse forvirrede og indbyrdes modstridende Udtalelser.

Jeg synes, at den Slags Ting, den Slags Selvmodsigelser, gør, at det er lidt svært at skulle tage alting alvorligt, hvad det ærede Medlem siger, og det var i den Forbindelse ogsaa lidt svært at skulle tage alvorligt det; det ærede Medlem sagde om os. Det ærede Medlem vilde afholde sig fra Tal-kunster, men hævdede, at den Omstændighed, den Tilfældighed, hvad man nu vil kalde det, at der er kommet tre Nazister og tre Kommuniste herind i Tinget, at de to Grupper er lige store, hvad Rigsdagsmedlemmer angaar, er et Bevis for, at det er Kommunismen, der avler Nazisme. Jeg synes ikke, man kan komme længere ud i det, jeg desværre ikke kan karakterisere her, fordi Udtrykket vist ikke er fuldkommen parlamentarisk, men det bestaar af 5 Bogstaver. Jeg kunde dog have Lyst til i denne Forbindelse at spørge det ærede Medlem, som bruger disse to Tal, 3 Mand i hver Gruppe, som Bevis, om det ærede Medlem da er fuldkommen uvidende om, hvorledes Valget overhovedet foregik, om det ærede Medlem overhovedet ikke har kigget paa det statistiske Materiale, det ærede Medlem har faaet overleveret fra Indenrigsministeriet, og hvoraf det tydeligt fremgaar, at det ærede Medlems Parti sidder paa vort fjerde Mandat. Jeg kunde ogsaa fristes til at spørge det ærede Medlem, der talte om det gode Valg i Sønderjylland, om han er fuldkommen ubekendt med, at de Stemmer, vi gav Afkald paa i Sønderjylland og forærede det ærede Medlems Parti, rent paaviseligt ogsaa vilde have været i Stand til at skaffe os det fjerde Mandat. (Korsgaard: Nej!). Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger nej, men saa opfordrer jeg det ærede Medlem til at kigge Tallene lidt nærmere efter. Der skulde et saa forsvindende Antal til, at vort Parti havde faaet firs Mandater; vi er det Parti, der ligger nærmest ved at faa et Tillægsmandat mere. I øvrigt er det saadan, at efter de statistiske Opgørelser har Venstre forlods sikret sig tre Mandater for meget, men saa har ogsaa Socialdemokratiet faaet et Mandat for meget.

Men hvad Forslaget til den nye Grundlov angaar, er det jo i øvrigt rigtigt, hvad der her er sagt, at i denne Omgang skal vi her paa Rigsdagen kun sige ja eller nej til Forslaget, og det er ligeledes rigtigt, at ved Folkeafstemningen er der kun levnet Vælgerne to Muligheder: at stemme for denne nye Grundlov eller at stemme for Bibeholdelsen af den gamle Grundlov, og det sidste kan de altsaa gøre ved at blive liggende